

[Lone Dybkjær]

vil i hvert fald gerne diskutere det og er derfor positivt stemt over for de tanker, som er lagt frem i forslaget.

Det andet, jeg vil kommentere, er tredjepartsfinansieringen, som vi også er positive over for set ud fra den vinkel, at det er vigtigt, at man går ind og får foretaget finansiering på den måde, der her er beskrevet, således at der ikke sker en unødvendig kraftværksudbygning. Det har vi altid været tilhængere af. Men man kan godt spørge sig selv, om det kan være elselskabernes opgave nødvendigvis at lave tredjepartsfinansiering. Derfor vil vi godt drøfte den måde, det skal ske på. For os er det helt afgørende, at der ikke hermed kommer til at ligge en eller anden konkurrenceforvridning i forhold til, hvad øvrige finansieringsinstitutter foretager sig, og derfor kræver det en helt anden indsigt end den, vi i øjeblikket har med hensyn til elselskaberne.

Man kan sige meget om elselskaberne, man kan også sige meget godt om dem, og det kan der være god grund til at gøre. Men man kan altså også sige, at de ikke nødvendigvis rutter med oplysningerne om deres egen virksomhed. Det er temmelig vanskeligt at få et indblik i, hvad der egentlig rent finansieringsmæssigt foregår i elselskaberne. Sådan er det med koncessionerede selskaber, og jeg mener, vi er godt på vej til nu at åbne også i andre sammenhænge for at se, hvad det egentlig er, der foregår, og det må vi også gøre, når det drejer sig om elselskaberne. Det er utrolig nemt at lade en halv øre flyde, og det giver utrolig store beløb, netop fordi der er tale om så store mængder, som der altid er, når der er tale om ørebaserede elværkskilowatt-timer.

Hvis vi skal ind i tredjepartsfinansiering – og det er jo i overensstemmelse med beslutningsforslaget – vil vi derfor kræve, at vi får en høj grad af indsigt i forbindelse med elselskabernes virksomhed.

I tilknytning til det vil jeg sige, at vi så også bliver nødt til at diskutere, hvad det er, Elprisudvalget skal foretage sig, hvor langt de skal gå. Og har Elprisudvalget den rigtige sammensætning, når det nu skal til at påtage sig nye opgaver? Det føler vi os ikke overbevist om. Dels har der været tale om, at mindre forbrugere måske skulle være stærkere repræsenteret, dels kan man godt diskutere, hvis vi skal ind i denne form for finansieringsvirksomhed, om

der er den tilstrækkelige indsigt, sådan at man også får taget synspunkter med fra den øvrige del af finansverdenen.

Så vi synes, dette forslag, sådan som det er udformet, giver anledning til, at vi går nærmere ind i diskussionen om, hvor vi havner til syvende og sidst. Det er naturligvis ikke en afstandtagen fra det beslutningsforslag, vi selv har stået bag, men blot en tilkendegivelse af, at vi må drøfte den konkrete udformning, sådan som industriministeren her har lagt op til, under selve udvalgsarbejdet.

Per Tærsebøl (KF):

Jeg skal starte med at sige, at Det Konservative Folkeparti går ind for det lovforslag, der ligger fra energiministerens side, og jeg kan også med det samme sige, at vi ikke går ind for det forslag, hr. Poul Nielson har luftet heroppe fra talerstolen. Jeg kunne godt tænke mig at komme med en lidt personlig betragtning om lige netop det, hr. Poul Nielson omtalte – det kunne også være kommet fra en hvilken som helst anden, må jeg skynde mig at sige. Men der blev sagt noget om, at det var to kulturer, der mødtes. Jamen lige netop når det drejer sig om noget som dette her, synes jeg da, det ville være helt rigtigt, at to så store firmaer arbejdede sammen, uanset at det ene er jysk og det andet sjællandsk.

Nu har jeg efterhånden siddet et par år herinde i Folketinget, og jeg har fundet ud af, at der er 6, 7, 8 partier, alt efter hvad vi diskuterer. Men når det rigtig gælder, når vi skal til at diskutere de jyske tværveje og den slags, så er der kun to partier herinde i Folketinget: det jyske og det sjællandske. Skulle vi ikke efterhånden se at blive danske? Det synes jeg ville være meget bedre.

Det, det drejer sig om i dette tilfælde, er, at vi er dygtige til noget. Vi er dygtige til at lave el, og vi har nogle dygtige mennesker, der kan klare det. De vil gerne ud at investere i udlandet; de vil skaffe noget beskæftigelse. Det har jeg altid syntes ville være en god idé, og det synes jeg også de skal have lov til. Jeg synes, diskussionen om denne sag bliver gevaldig afsporet, når stort set det eneste, hr. Poul Nielson har imod det, er, om man kan have ét eller to selskaber. Lad os dog hellere diskutere det konkrete, og det synes jeg vi gør i dag.